

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 684/2016
07.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Б. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених С.Б., Б.С. и Н.Н., адвоката В.Д., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 130/16 од 17.03.2016. године, у седници већа одржаној 07.06.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених С.Б., Б.С. и Н.Н., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 130/16 од 17.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 381/14 од 01.07.2015. године, ставом I, између осталих, окривљени С.Б., Б.С. и Н.Н., оглашени су кривим сваки због извршеног кривичног дела недозвољена производња у саизвршилаштву из члана 242. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђени на казне затвора у трајању од по једну годину у које казне им је урачунато време проведено у притвору и то: окривљеном С.Б. у периоду од 19.04.2012. до 07.06.2013. године и од 12.06.2015. до 01.07.2015. године, окривљеном Б.С. у периоду од 19.04.2012. до 07.06.2013. године, у периоду од 04.11.2013. до 03.07.2014. године и у периоду од 30.09.2014. до 13.01.2015. године, те окривљеном Н.Н. у периоду од 19.04.2012. до 07.06.2013. године и у периоду од 26.08.2014. до 31.03.2015. године.

Истом пресудом, ставом II, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП окривљени С.С. и Ђ.С. ослобођени су од оптужбе да су извршили по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у помагању из члана 246. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ, а ставом III, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП окривљена В.Ј. и А.М. ослобођени су од оптужбе да су извршили по једно кривично дело неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога у помагању из члана 246. став 1. у вези члана 35. КЗ, те су у односу

на став II и III трошкови кривичног поступка пали на терет буџетских средстава суда у смислу члана 265. ЗКП.

На основу одредбе члана 87. КЗ изречене су мере безбедности одузимања предмета и то, између осталих, према окривљеном С.Б. и Б.С., као у изреци пресуде, а на основу одредбе члана 261. и 264. ЗКП окривљени су обавезани да солидарно накнаде трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 130/16 од 17.03.2016. године, делимичним уважањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 381/14 од 01.07.2015. године у погледу правне квалификације и одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду противправне радње окривљених С.Б., Б.С., Н.Н. и Д.Ј., за које су том пресудом оглашени кривим, правно квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика за које су осуђени: окривљени С.Б. на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 19.04.2012. до 07.06.2013. године, те од 12.06.2015. до 01.07.2015. године; окривљени Б.С. на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 19.04.2012. до 07.06.2013. године, те од 04.11.2013. до 03.07.2014. године и од 30.09.2014. до 13.01.2015. године и окривљени Н.Н. на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 19.04.2012. до 07.06.2013. године, те од 26.08.2014. до 31.03.2015. године као и окривљени Д.Ј. на казну затвора у трајању од четири године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 18.05.2012. до 07.06.2013. те од 01.08.2013. до 03.07.2014. године, док су у преосталом делу жалба Вишег јавног тужиоца у Београду као и жалба браниоца окривљеног Д.Ј. одбијене као неосноване и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К 381/14 од 01.07.2015. године у непреиначеном делу.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 130/16 од 17.03.2016. године, бранилац окривљених С.Б., Б.С. и Н.Н. адвокат В.Д., на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 3. ЗКП поднео је захтев за заштиту законитости „због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. Законика о кривичном поступку, јер је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закон“, уз предлог Врховном касационом суду да побијану пресуду преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о казни или да исту укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљених, адвоката В.Д. се указује да је првостепени суд на чињенично стање које је правилно и потпуно утврђено правилно применио кривични закон када је окривљене С.Б., Б.С. и Н.Н. огласио кривим сваког због извршеног кривичног дела недозвољена производња у саизвршилаштву из члана 242. став 2. у вези члана 33. КЗ, али је Апелациони суд у Београду повредио кривични закон доношењем другостепене пресуде када је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање погрешно применио кривични закон тиме што је ове окривљене огласио кривим сваког због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, чиме се без нумеричког означавања суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Врховни касациони суд ове наводе у поднетом захтеву оценио је као неосноване. Из чињеничног описа дела, за које су окривљени С.Б., Б.С. и Н.Н. у редовном кривичном поступку оглашени кривим, произлази постојање законом прописаних објективних и субјективних битних обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ. По налажењу овог суда Апелациони суд у Београду је правилно применио кривични закон, одредбу члана 246. став 1. Кривичног законика. Разлоге Апелационог суда у Београду дате на странама 15, 16 и 17 другостепене пресуде Врховни касациони суд оцењује као аргументоване, јасне и довољне, те супротне наводе у поднетом захтеву браниоца окривљених, адвоката В.Д., да је учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењује као неосноване.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, те применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.